

[Justitsministeren]

kunne færdigbehandle de indkomne ansøgninger.

Som nævnt havde veterinærdirektoratet den 28. november 1980 modtaget 91 ansøgninger om tilladelser til anvendelse af buranlæg. Veterinærdirektoratet har den 20. marts 1981 oplyst, at man har modtaget yderligere 2 nye ansøgninger. Det samlede antal er således 93. Hertil kommer 4 ansøgninger vedrørende udvidelser og ombygninger af eksisterende anlæg.

Spm. nr. 791

Til *justitsministeren* (17/3 81) af:

Alfred Hansen (DR):

»Kan ministeren garantere, at der ikke på nogen måde vil blive slækket på de krav, der er stillet i ministeriets bekendtgørelse nr. 309 af 2. juli 1979, når der tages stilling til de indkomne ansøgninger om hønsehold i bure?«

Begrundelse

Det fremgår af bekendtgørelsen, at der skal være mindst 600 kvadratcentimeter gulvplads pr. burhøne, men veterinærdirektoratet har oplyst, at hos de 91 ægproducenter, der har søgt om tilladelse til burhønsedrift, havde hønerne i så at sige alle tilfælde mindre plads end tilladt, typisk 450 kvadratcentimeter gulvplads hver.

Det er naturligvis uacceptabelt og demoraliserende, hvis de love, folkettinget har vedtaget, ikke bliver overholdt.

For mange af de folketingsmedlemmer, der stemte for loven om burhønsedrift, var det en klar forudsætning, at bundarealet pr. høne under ingen omstændigheder blev mindre end de mål, der var angivet i bemærkningerne til lovforslaget.

Hvis loven administreres lempeligere end angivet ved lovens vedtagelse, har folkettinget stemt under falske forudsætninger, hvilket bør få konsekvenser bl. a. i form af en fornyet debat i folkettinget.

Besvarelse (30/3 81):

Justitsministeren (Ole Espersen):

Bekendtgørelse nr. 309 af 2. juli 1979 om anvendelse af æglægningsbure er udstedt med hjemmel i § 4 a og § 18, stk. 2, i lov nr.

256 af 27. maj 1950 om værn for dyr, som ændret ved lov nr. 203 af 23. maj 1979. I bemærkningerne til forslaget til ændringsloven er optaget nogle forskrifter om anvendelse af æglægningsbure, som det veterinære sundhedsråd har tilsluttet sig. Forskrifterne har dannet grundlag for udarbejdelsen af bekendtgørelsen.

Som nævnt i besvarelsen af spørgsmål 790 undersøges det for tiden, om det er muligt at imødegå nogle af de vanskeligheder, som en gennemførelse af bekendtgørelsen i praksis vil medføre for ægproducenterne, samtidig med at dyreværnsmæssige hensyn tilgodeses i fornødent omfang.

Når de nævnte undersøgelser er afsluttede, vil der blive taget stilling til, om bekendtgørelsen om anvendelse af æglægningsbure bør ændres.

Spm. nr. 792

Til *justitsministeren* (17/3 81) af:

Alfred Hansen (DR):

»Hvilke konkrete initiativer vil ministeren tage for at sikre, at loven om burhøns bliver overholdt, så ingen høns har mindre plads i burene, end loven foreskriver, og vil ministeren redegøre for, hvilke vanskeligheder der har været med hensyn til at opmåle bundarealer i bure, der anvendes til høns?«

Begrundelse

Det fremgår af ministerens svar på spørgsmål nr. 529 (spalte 6389), at veterinærdirektoratet har peget på, at gennemførelsen af bekendtgørelsen om æglægningsbure vil medføre vanskeligheder for ægproducenterne bl. a. på grund af kravene til burenes bundareal. Ministeren har oplyst, at en del af vanskelighederne hænger sammen med de gældende retningslinier for, hvorledes bundarealet skal opmåles. Ministeren har mod forventning ikke i besvarelsen givet noget konkret løfte om fremover at sikre lovens bestemmelser overholdt.

Det er fortsat spørgerens opfattelse, at loven aldrig skulle have været vedtaget, men da loven om æglægningsbure blev vedtaget med 99 stemmer mod 57, må afstemningsresultatet respekteres, hvilket samtidig forpligter ministeren til at sikre, at loven bliver overholdt. I denne forbindelse henledes mi-